

Sp. zn.:6S/84/2017
IČS: 1016201269

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach ako správny súd (ďalej len „súd“) v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Končeka a členov senátu JUDr. Evy Baranovej a JUDr. Valérie Mihalčínovej v právnej veci žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce, Plynárska 1, Michalovce, práv. zast.: ..., proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozska 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SK/0720/99/2015 zo dňa 13.05.2016, takto

r o z h o d o l :

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohto rozsudku zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. ET/0186/08/15 zo dňa 19.08.2015, ktorým bola podľa § 35 ods. 1 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení účinnom v čase porušenia povinností žalobcovi uložená peňažná pokuta vo výške 330,- eur, slovom: tristotridsať eur, pre porušenie § 17 ods. 4 písm. c) a § 18 ods. 4 písm. d) v nadväznosti na § 7, § 9 a § 10 Vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z.z. v znení

vyhlášky č. 358/2009 Z.z., v znení účinnom v čase porušenia povinností, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia žalovaný argumentoval nasledovne: „Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania - Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce - peňažnú pokutu vo výške 330,- eur, pre porušenie § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm. d) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení zákona č. 100/2014 Z.z. účinného v čase porušenia povinností (ďalej len „zákon o tepelnej energetike“) v nadväznosti na § 7, § 9 a § 10 Vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla v znení vyhlášky č. 358/2009 Z.z. (ďalej len „vyhláška“). Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej v čase od 11.11.2014 (začiatok výkonu kontroly) do 17.12.2014, kedy bol ukončený výkon kontroly spísaním Protokolu č. 7/08/2014 v sídle účastníka konania, zistené, že tento porušil povinnosť rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania a povinnosť rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle § 17 ods. 4 písm. e) a rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike; čo účastník konania porušil. Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej v čase od 11.11.2014 (začiatok výkonu kontroly) do 17.12.2014, kedy bol ukončený výkon kontroly spísaním Protokolu č. 7/08/2014 v sídle účastníka konania, zistené, že tento porušil povinnosť konečného odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode konečnému spotrebiteľovi rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle § 9 a 10 vyhlášky, nakoľko náklady na prípravu teplej úžitkovej vody neboli rozdelené na základnú zložku, ktorá má tvoriť 10% a spotrebnú zložku, ktorá má tvoriť 90% nákladov na prípravu teplej úžitkovej vody v objekte rozpočítavania, keď základná zložka nebola rozpočítaná medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania. V danom prípade totižto účastník konania rozpočítal spotrebnú zložku len medzi konečných spotrebiteľov - byty a nebola rozpočítaná aj na nebytové priestory, keďže pri rozpočítávaní množstva dodaného tepla v teplej úžitkovej vode uviedol účastník konania údaje podľa § 10 ods. 2 písm. c) a ods. 6 písm. a) vyhlášky iba za byty a spotrebná zložka aj pre nebytové priestory nebola rozpočítaná. Predmetné konanie bolo tiež v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 vyhlášky, v zmysle ktorého základná zložka sa rozpočítava medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania, ak sú zabezpečené technické podmienky na odber teplej úžitkovej vody z centrálného rozvodu u konečného spotrebiteľa. Uvedený nedostatok bol zistený vo vzťahu k objektu rozpočítavania - bytový dom ..., za rok 2013. Uvedeným konaním účastník konania porušil povinnosť podľa § 17 ods. 4 písm. e) zákona o tepelnej energetike. Kontrolou bolo ďalej zistené, že účastník konania porušil povinnosť odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi

rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania, nakoľko tento nerozpočítal množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle § 7 a § 10 vyhlášky, keď základná zložka nebola vypočítaná konečným spotrebiteľom podľa podlahovej plochy bytu, nebytových priestorov a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa a priemeru základnej zložky na meter štvorcový vypočítaného z podlahovej plochy všetkých bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov v objekte rozpočítavania. V danom prípade totižto bola spotrebná zložka rozpočítaná len medzi konečných spotrebiteľov - byty a nebola rozpočítaná aj pre nebytové priestory, nakoľko pri rozpočítávaní množstva dodaného tepla uviedol účastník konania údaje podľa § 10 ods. 2 písm. c) a ods. 5 písm. b) vyhlášky iba za byty, pričom absentovali údaje aj za nebytové priestory. Uvedený nedostatok bol zistený vo vzťahu k objektu rozpočítavania - bytový ..., za rok 2013. Predmetným konaním účastník konania porušil povinnosť podľa § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike. Za zistený nedostatok účastník konania, ako koncový odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode konečnému spotrebiteľovi podľa § 17 ods. 4 písm. e), resp. odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi podľa § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike v plnom rozsahu zodpovedá. V podanom odvolaní účastník konania uviedol, že v rámci správy bytov a nebytových priestorov zabezpečuje dodávku všetkých služieb spojených s užívaním bytov a nebytových priestorov - najmä dodávku tepla, teplej úžitkovej vody a studenej vody. Pri rozpočítávaní nákladov tepla, resp. teplej úžitkovej vody v predmetnom bytovom dome nastáva špecifický prípad, ktorého riešenie neobsahuje vyhláška, čo pri kontrole konštatovali jednak inšpektori SOI aj následne tvorca vyhlášky, ktorého účastník konania oslovil, aby navrhol riešenie daného problému. Príslušný zamestnanec Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚRSO“) po prešetrení danej veci (problematiky rozpočítavania v uvedenom bytovom dome) zaujal stanovisko a navrhol spôsob rozpočítavania nákladov tepla a teplej vody. Po prepočítaní vyúčtovania nákladov na základe stanoviska ÚRSO vyplýva, že účastník konania v pôvodnom rozúčtovaní nákladov nepoškodil konečného spotrebiteľa, naopak zvýhodnil ho. Toto stanovisko bolo zaslané SOI, ako vyjadrenie k protokolu č. 7/08/2014 so žiadosťou o možnosť ponechania pôvodného rozúčtovania nákladov za rok 2013 bezo zmeny. Účastník konania žiada SOI, aby pri správnom konaní vzala do úvahy špecifickosť a zložitosť rozpočítavania nákladov na predmetnom bytovom dome, ako aj skutočnosť, že neboli poškodení koneční spotrebiteľia. Podľa názoru účastníka konania správny orgán nesprávne aplikoval ust. § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike, keď za porušenie povinností § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm. d) uloží orgán dozoru pokutu od 16,50 € do 3300,- €, najmä v súvislosti s tvrdením správneho orgánu, že zohľadnil pri určení výšky pokuty následok protiprávneho konania, ktorým bolo v danom prípade ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, keďže nedodržanie pravidiel rozpočítavania v súlade s osobitným predpisom sa negatívne prejavilo vo vyúčtovaní služieb spojených s bývaním za rok 2013. Uvedené skutočnosti sú v hrubom rozpore s objektívnym stavom, na ktorý účastník konania viackrát poukazoval, a to, že práve naopak, realizáciou vyúčtovania služieb predmetných médií neboli jednotliví vlastníci bytov poškodení, ale zvýhodnení na úkor vlastníka nebytových priestorov, ktorým je sám účastník konania tak, že vyúčtovanie podľa pravidiel účastníka konania mimo ustanovení vyhlášky (čo napokon samotná vyhláška v zmysle § 7 ods. 10 a § 9 ods. 8 aj umožňuje určiť si vlastné pravidlá rozúčtovania) boli vlastníci bytov zvýhodnení oproti vlastníkovi nebytových priestorov o sumu 1359,29 € (vypracovanie vyúčtovania na základe § 7 ods. 4 vyhlášky), resp. o sumu

292,60 € (vypracovanie vyúčtovania na základe stanoviska tvorcu vyhlášky - ÚRSO, zo dňa 20.05.2015). Ako dôkaz účastník konania predložil rozdelenie vyúčtovania UK za rok 2013: určenie spotrebnej zložky na základe § 7 ods. 4 vyhlášky pre prípad, ak konečný spotrebiteľ nemá zapojené poměrové rozdeľovače vykurovacích nákladov alebo odmietol umožniť ich odčítanie; na základe stanoviska ÚRSO z 20.05.2015, ktorým tvorca vyhlášky reagoval na žiadosť účastníka konania o riešenie postupu rozpočítavania ÚK a TÚV pre prípad, ak sú v objekte rozpočítavania nainštalované u niektorých konečných spotrebiteľov poměrové rozdeľovače tepla a u ostatných určené meradlá; účastníkom konania zrealizované vyúčtovanie ÚK za rok 2013. Vo vzťahu k rozdeleniu vyúčtovania TÚV za rok 2013 účastník konania predložil rozdelenie vyúčtovania na základe vyhlášky a ním zrealizované vyúčtovanie TÚV za rok 2013. Na základe uvedeného má účastník konania za to, že aj keď formálne nedodržel ustanovenia vyhlášky týkajúcej sa pravidiel rozúčtovania, takto vyvolaný „protiprávny“ stav neznamenal žiadne ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ale práve naopak, ich zvýhodnenie na úkor účastníka konania, ako vlastníka predmetných nebytových priestorov. Túto skutočnosť správny orgán nijako nezohľadnil a uloženie pokutu, aj keď je na dolnej hranici považuje za neprimerane prísnu. Z vyššie uvedených dôvodov je podľa názoru účastníka konania zrejmé, že SOI vec nesprávne posúdila a že neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie rozhodnutia o uložení pokuty, a preto navrhuje, aby odvolací orgán vyhovel odvolaniu v celom rozsahu a napadnuté rozhodnutie zrušil. K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie, ani zmenu prvostupňového rozhodnutia. K námietkam účastníka konania odvolací orgán uvádza, že prvotný problém vznikol v tom, že účastník konania nezabezpečil zosúladenie skutočného stavu s požiadavkami vyhlášky. Podstata porušenia povinnosti rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania pramení z nedodržania ust. § 7 ods. 1 prvej vety vyhlášky, podľa ktorého ak sú v objekte rozpočítavania zapojené poměrové rozdeľovače tepla rovnakého typu alebo určené meradlá tepla rovnakej triedy presnosti na meranie množstva tepla u konečných spotrebiteľov, náklady na množstvo dodaného tepla na vykurovanie sa rozdeľujú na základnú zložku a spotrebnú zložku. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi je povinný zabezpečiť, aby v objekte rozpočítavania - v dotknutom bytovom dome bol zapojený buď jeden (poměrové rozdeľovače tepla) alebo druhý druh (určené meradlá) meracích prístrojov. S inou alternatívou totižto vyhláška ani nepočíta, a preto je nevyhnutné tento predpoklad zo strany zodpovednostného subjektu splniť, nakoľko v opačnom prípade nebude schopný vykonať rozpočítavanie množstva dodaného tepla na vykurovanie v súlade s § 7 vyhlášky. Jedinou výnimkou by bola skutočnosť v zmysle § 7 ods. 10 vyhlášky, ak by sa vlastníci bytov a nebytových priestorov dohodli podľa § 14 zákona NR SR č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov inak; v takom prípade by sa postup podľa § 7 ods. 1 až 9 vyhlášky neuplatnil. Nakoľko však účastník konania v čase výkonu kontroly, ani počas celého priebehu správneho konania nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by nasvedčovali tomu, že takáto dohoda bola medzi vlastními bytov a nebytových priestorov uzavretá, odvolací orgán má za preukázané, že účastník konania mal postupovať v zmysle vyššie uvedených ustanovení vyhlášky. Požiadavka legislatívca na zapojenie poměrových rozdeľovačov tepla rovnakého typu alebo

určených meradiel tepla rovnakej triedy presnosti spočíva v záujme dosiahnutia jednotnosti a presnosti merania v objekte rozpočítavania, aby výsledky meraní u všetkých konečných spotrebiteľov vychádzali z rovnakého druhu meracieho prístroja. V dôsledku nedodržania tohto predpokladu účastník konania nemohol vykonať, a ani nevykonal rozpočítávame množstva dodaného tepla na vykurovanie podľa § 7 ods. 2 vyhlášky, nakoľko to nebolo reálne možné (výstupy z poměrových rozdeľovačov tepla nainštalovaných v bytoch a výstupy zaznamenané určenými meradlami nainštalovanými v nebytových priestoroch totiž nepredstavujú rovnakú veličinu). Na základe tohto zistenia bolo konanie účastníka konania vyhodnotené ako porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike. K námietke, že zamestnanec ÚRSO navrhol spôsob rozpočítania nákladov dodaného tepla na vykurovanie odvolací orgán uvádza, že táto skutočnosť v žiadnom prípade nezbavuje účastníka konania zodpovednosti za porušenie § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike. Tento záver odvolací orgán odôvodňuje aj tým, že návrh na rozpočítávame nákladov dodaného tepla možno považovať až za druhotný (subsidiárny), nakoľko samotný zamestnanec ÚRSO ešte pred samotným návrhom rozpočítavania uviedol nasledovné: „Zákon č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) určoval v § 18 ods. 4 povinnosť pre dodávateľa alebo odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi, zabezpečiť obstaranie, zapojenie, udržiavanie a overovanie určených meradiel alebo poměrových rozdeľovačov tepla u konečného spotrebiteľa. V zákone je jasne stanovená alternatíva dvoch možných technických riešení merania tepla v objekte u konečného spotrebiteľa. Vyhláška preto ustanovila postup rozpočítania pre prípad zapojených určených meradiel u všetkých konečných spotrebiteľov alebo poměrových rozdeľovačov vykurovacích nákladov u všetkých konečných spotrebiteľov, prípadne spôsob rozpočítania bez týchto meracích prístrojov.“. Z citovaného textu je zrejmé, že samotný poverený zamestnanec ÚRSO nebol stotožnený so vzniknutou situáciou, za ktorú nesie zodpovednosť účastník konania, nakoľko skutkový stav veci ani neumožňoval dodržať, resp. aplikovať príslušné ustanovenia vyhlášky, a teda rozpočítať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania. Bolo teda povinnosťou účastníka konania rešpektovať tak príslušné znenie zákona, ako aj § 7 ods. 1 vyhlášky a následne postupovať v zmysle § 7 ods. 2 až 9 predmetnej vyhlášky, nakoľko nebolo preukázané, že vlastníci bytov a nebytových priestorov sa dohodli na inom spôsobe rozpočítavania množstva dodaného tepla na vykurovanie. Vo vzťahu k ust. § 17 ods. 4 písm. e) zákona o tepelnej energetike odvolací orgán uvádza, že v tomto prípade došlo k jednoznačnému pochybeniu zo strany účastníka konania, ktorý porušil povinnosť rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania, keď konal v rozpore s § 9 ods. 1 a 2 vyhlášky, nakoľko nerozdelil správne náklady na prípravu teplej úžitkovej vody na základnú zložku a spotrebnú zložku, pretože základná zložka nebola rozpočítaná medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania. Základná zložka bola rozpočítaná len medzi konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytu (len pre byty) a nie aj pre nebytové priestory. Pri tomto porušení neobstojí ani námietka účastníka konania o špecifickosti a zložitosti rozpočítavania, nakoľko tu nebol problém s rôznymi druhmi meracích prístrojov. K námietke účastníka konania týkajúcej sa odôvodnenia výšky pokuty a k žiadosti o zníženie jej výšky odvolací orgán poukazuje na to, že čiastočne sa stotožňuje s tvrdením prvostupňového správneho orgánu, ktorý pri určení výšky pokuty zohľadnil následok protiprávneho konania, ktorým bolo v danom prípade ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov. Toto tvrdenie je správne prinajmenšom vo vzťahu k porušeniu § 17 ods. 4

písm. e) zákona o tepelnej energetike, nakoľko sám účastník konania poskytol odvolaciemu orgánu ako dôkaz rozdelenie vyúčtovania TUV za rok 2013 medzi byty a nebytové priestory na základe vyhlášky, ako aj zrealizované vyúčtovanie TUV za rok 2013 účastníkom konania. Z tohto podkladu je zrejmé, že keby sa uplatnil postup vyúčtovanie TUV podľa vyhlášky, náklady na TUV pre byty by boli vo výške 52.649,70 € a pre nebytové priestory vo výške 252,98 €. Naproti tomu vyúčtovanie realizované účastníkom konania predstavovalo náklady TUV pre byty v hodnote až 52.702,93 € a pre nebytové priestory len 199,75 €. V danom prípade teda došlo k poškodeniu vlastníkov bytov o 53,23 €, nakoľko ak by účastník konania postupoval pri vyúčtovaní v zmysle vyhlášky, o túto sumu by platili koneční spotrebiteľia - vlastníci bytov menej. K porušeniu ust. § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike účastník konania tiež poskytol v prílohe svojho odvolania výpočty, resp. možnosti vyúčtovania. V prvom prípade - verzia 1 - aplikoval na vyúčtovanie § 7 ods. 4 vyhlášky, ktorý však má použiť pre prípady, ak konečný spotrebiteľ nemá zapojené pomérové rozdeľovače tepla alebo určené meradlo tepla, alebo odmietol umožniť vykonať ich odčítanie, alebo neoprávnene do nich zasahoval, čím spôsobil ich nesprávnu funkciu, alebo ich poškodil. V tejto situácii sa konečnému spotrebiteľovi určí spotrebná zložka ako súčin 1,5 násobku priemeru spotrebnej zložky na meter štvorcový vypočítaný z podlahovej plochy všetkých vykurovaných bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov a podlahovej plochy vykurovaného bytu, nebytového priestoru a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa. Už z konštrukcie uvedeného vzorca je evidentné, že sa aplikuje ako sankčný mechanizmus pre prípady, keď si konečný odberateľ nesplnil určitú povinnosť vo vzťahu k odberateľovi, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi (nemá zapojené pomérové rozdeľovače tepla alebo určené meradlo tepla, alebo odmietol umožniť vykonať ich odčítanie, alebo neoprávnene do nich zasahoval, čím spôsobil ich nesprávnu funkciu, alebo ich poškodil). Na základe týchto skutočností sa odvolací orgán nestotožňuje s takouto alternatívou vyúčtovania tepla na vykurovanie a považuje ju za absolútne neprijateľnú a nelogickú pre porovnanie sumy, ktorú koneční spotrebiteľia mali ušetriť z dôvodu iného spôsobu realizácie vyúčtovania za rok 2013 vo vyššie uvedenom bytovom dome. Verziu č. 2 vyúčtovania predstavuje riešenie na základe stanoviska ÚRSO, kde sa už odvolací orgán vyjadril, že nezabezpečenie buď pomérových rozdeľovačov tepla pre všetkých konečných spotrebiteľov, alebo určených meradiel pre všetkých konečných spotrebiteľov predstavuje taký nedostatok, ktorý mal za následok nesprávne rozpočítanie množstva dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania, a preto sa na stanovisko ÚRSO v tejto časti neprihliadalo. Napokon účastník konania ponúkol v prílohe svojho odvolania svoj vlastný spôsob rozpočítavania, avšak k tomuto odvolací orgán nevie a ani nemôže vedieť zaujať stanovisko z hľadiska možného ohrozenia ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov, nakoľko predmetný údaj z vyššie uvedených dôvodov nie je s čím porovnať. V dôsledku týchto skutočností sa odvolací orgán nestotožňuje s vyjadrením účastníka konania, aby odvolací orgán vzal do úvahy špecifickosť a zložitosť rozpočítavania nákladov na predmetnom bytovom dome, ako aj skutočnosť, že neboli poškodení koneční spotrebiteľia. Ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov a nebytových priestorov totižto spočíva aj v tom, že pokiaľ účastník konania nerešpektuje príslušné ustanovenia zákona o tepelnej energetike a predmetnej vyhlášky, vytvára stav právnej neistoty a možnosti uplatnenia svojvôle zo svojej strany. Poškodenými v dôsledku takéhoto konania môžu byť znova len koneční spotrebiteľia, ktorí si nemajú ako právne relevantným spôsobom preveriť správnosť rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla (absencia pravidiel rozpočítavania podľa vyhlášky

na úkor svojvôle účastníka konania).¹¹ Žalovaný ďalej citujúc na vec žalobcu sa vzťahujúce ust. § 2 písm. e), f), s), § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike a ust. § 7 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1, 2 písm. c), ods. 5 písm. b) a ods. 6 písm. a) Vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z.z. v znení vyhlášky č. 358/2009 Z.z. dôvodil nasledovne: „Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uložennej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu. O výške pokuty rozhoduje Inšpekcia, ktorá podľa § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike, uloží za porušenie niektorej z povinností podľa § 17 ods. 3 a 4, § 18 ods. 4, 6 a 7, § 26 ods. 2 a § 33 ods. 3 pokutu od 16,50 eur do 3 300 eur. Podľa § 35 ods. 2 cit. zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania, mieru zavinenia a možné následky porušenia povinností. Pri opakovanom porušení možno pokutu zvýšiť až na dvojnásobok. Pri určení výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na porušenie § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike. Odvolací orgán zohľadnil skutočnosť, že konaním účastníka konania došlo prinajmenšom k ohrozeniu ekonomických záujmov konečného spotrebiteľa pri porušení oboch zákonných ustanovení, nakoľko nerešpektovaním pravidiel rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla podľa vyhlášky účastník konania znemožnil kontrolu vyúčtovania nákladov za teplú úžitkovú vodu a teplo zo strany konečných spotrebiteľov. Nedodržaním povinností rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania a rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania tým, že účastník konania svojvoľne, mimo rámca predmetnej vyhlášky, zvolil svoj vlastný spôsob rozpočítavania, vytvoril stav právnej neistoty, ktorý je zjavne neprospešný a nežiaduci vo vzťahu ku konečným spotrebiteľom. Odvolací orgán má pritom za to, že na zodpovednosť účastníka konania, a ani na zníženie výšky pokuty nemá vplyv skutočnosť, na základe ktorej podľa tvrdenia účastníka konania nebolo možné aplikovať ustanovenia vyhlášky na rozpočítavanie množstva dodaného tepla na vykurovanie v dôsledku zapojenia tak poměrových rozdeľovačov tepla, ako aj určených meradiel tepla. Za uvedený nedostatok zodpovedá účastník konania, ktorého povinnosťou bolo zabezpečiť rovnaké druhy meracích prístrojov (buď iba poměrové rozdeľovače tepla alebo iba určené meradlá) tak, aby bolo reálne možné realizovať vyúčtovanie podľa pravidiel ustanovených vyhláškou, nakoľko priamo z vyhlášky vyplýva, že v rámci jedného objektu rozpočítavania - bytového domu - je možné použiť len jeden druh (typ) meracích prístrojov. Účastník konania sa dopustil porušenia ust. § 17 ods. 4 písm. e) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého koncový odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode konečnému spotrebiteľovi je povinný rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle § 9 a 10 vyhlášky, nakoľko náklady na prípravu teplej úžitkovej vody neboli rozdelené na základnú zložku, ktorá má tvoriť 10% a spotrebnú zložku, ktorá má tvoriť 90% nákladov na prípravu teplej úžitkovej vody v objekte rozpočítavania, keď základná zložka nebola rozpočítaná medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania. V danom prípade totižto účastník konania rozpočítal spotrebnú zložku len medzi konečných spotrebiteľov - byty a nebola rozpočítaná aj na nebytové priestory, keďže pri rozpočítavání množstva dodaného tepla v teplej úžitkovej vode uviedol účastník konania údaje podľa § 10 ods. 2 písm. c) a ods. 6 písm. a) vyhlášky iba za byty a spotrebná zložka aj pre nebytové priestory nebola rozpočítaná. Predmetné konanie bolo tiež v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2

vyhlášky, v zmysle ktorého základná zložka sa rozpočítava medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania, ak sú zabezpečené technické podmienky na odber teplej úžitkovej vody z centrálného rozvodu u končeneho spotrebiteľa. Uvedený nedostatok bol zistený vo vzťahu k objektu rozpočítavania - bytový dom ..., za rok 2013. Účastník konania sa dopustil aj porušenia ust. § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi, je povinný rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania, nakoľko tento nerozpočítal množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle § 7 a § 10 vyhlášky, keď základná zložka nebola vypočítaná konečným spotrebiteľom podľa podlahovej plochy bytu, nebytových priestorov a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa a priemeru základnej zložky na meter štvorcový vypočítaného z podlahovej plochy všetkých bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov v objekte rozpočítavania. V danom prípade totižto bola spotrebná zložka rozpočítaná len medzi konečných spotrebiteľov - byty a nebola rozpočítaná aj pre nebytové priestory, nakoľko pri rozpočítaní množstva dodaného tepla uviedol účastník konania údaje podľa § 10 ods. 2 písm. c) a ods. 5 písm. b) vyhlášky iba za byty, pričom absentovali údaje aj za nebytové priestory. Uvedený nedostatok bol zistený vo vzťahu k objektu rozpočítavania - bytový dom ..., za rok 2013. Odvolací orgán zohľadnil aj čas trvania porušenia povinností, ktorý možno ohraničiť od vyhotovenia, resp. doručenia vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu/priestoru za rok 2013 konečným spotrebiteľom, t. j. mesiac máj 2014 (dátum vyhotovenia vyúčtovania je zo dňa 09.05.2014), minimálne do času ukončenia výkonu kontroly inšpektormi SOI, t.j. do dňa 17.12.2014. Z toho je zrejmé, že protiprávne konanie trvalo viac ako šesť mesiacov. Účastník konania zodpovedá za porušenie vyššie uvedených povinností objektívne, tzn. bez ohľadu na zavinenie, prípadne iné skutočnosti. Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na predmet podnikania, vrátane zákona o tepelnej energetike. Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietá ako nedôvodné. Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukázkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-01860815.“ Rozhodnutie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 19.05.2016.

2. Žalobca vo včas podanej žalobe, podanej na poštovú prepravu dňa 19.07.2016 a doručenej dňa 20.07.2016 na Krajskom súde v Bratislave, postúpenej tunajšiemu súdu uznesením zo dňa 03.05.2017 sp.zn. 2S/156/2016, ktorá došla súdu dňa 04.08.2017, namietal, že správny orgán nesprávne aplikoval ust. § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike, keď za porušenie povinností § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm. d) uloží orgán dozoru pokutu od 16,50 eur do 3.300,- eur, najmä v súvislosti s tvrdením správneho orgánu, že zohľadnil pri určení výšky pokuty následok protiprávneho konania, ktorým bolo v danom prípade ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, keďže nedodržanie pravidiel rozpočítavania v súlade

s osobitným predpisom sa negatívne prejavilo vo vyúčtovaní služieb spojených s bývaním za rok 2013. Poukázal na to, že realizáciou rozúčtovania neboli vlastníci bytov v predmetnom bytovom dome nijakým spôsobom znevýhodnení ale naopak, boli zvýhodnení na úkor vlastníka nebytových priestorov, ktorým je sám žalobca. Napokon samotná vyhláška v zmysle § 7 ods. 10 a § 9 ods. 8 umožňuje určiť si vlastné pravidlá rozúčtovania. Ako bolo žalovanému preukázané, pri rozpočítavání nákladov tepla, resp. teplej úžitkovej vody v predmetnom bytovom dome nastáva špecifický prípad, ktorého riešenie neobsahuje vyhláška, čo pri vyššie spomenutej kontrole konštatovali inšpektori SOI. Dodal, že žalobca sa v záujme právnej istoty obrátil na tvorca vyhlášky so žiadosťou o návrh riešenia uvedeného špecifického prípadu. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚRSO“) vo svojom stanovisku jednoznačne konštatoval, že žalobca v pôvodnom rozúčtovaní nákladov nepoškodil konečného spotrebiteľa (vlastníkov bytov) ale naopak, zvýhodnil ich. Preto považoval zo strany žalobcu za nespravodlivé, že žalovaný uložil žalobcovi pokutu v takej výške, ako to vyplýva z jeho rozhodnutia č. SK/0720/99/2015 zo dňa 13.05.2016. Žalobca má tiež za to, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil a že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nevychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Rovnako sme toho názoru, že žalovaný správny orgán nedostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv pre rozhodnutie a taktiež nedostatočne prihliadol na všetky okolnosti prípadu. Preto z uvedených dôvodov navrhol, aby súd v zmysle § 190 ods. 3 Správneho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie žalovaného Slovenskej obchodnej inšpekcie č. SK/0720/99/2015 zo dňa 13.05.2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil právo na náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku v sume 70,- eur na účet žalobcu a trov právneho zastúpenia v sume 363,80 eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

3. K žalobe žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 09.08.2017, pričom k námietkam žalobcu uvedeným v žalobe žalovaný správny orgán okrem iného uviedol, že: „Napadnuté rozhodnutie č. SK/0720/99/2015 zo dňa 13.05.2016 bolo podľa názoru žalovaného vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom žalovaný v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou SR, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými žalobcom sa žalovaný pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite odôvodnil. Žalovaný sa v žiadnom prípade nestotožňuje s názorom žalobcu, že na právnu vec nesprávne aplikoval ust. § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike. Žalovaný má za to, že v konaní postupoval správne, keď sankcionoval žalobcu pre porušenie ust. § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm.

d) zákona o tepelnej energetike a pokutu uložil v zmysle § 35 ods. 1 písm. c) tohto zákona s tým, že pri odôvodnení výšky pokuty zohľadnil, okrem iného, aj následok protiprávneho konania, ktorým bolo ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov. Podľa názoru žalobcu jeho konaním nedošlo k poškodeniu vlastníkov bytov v dotknutom bytovom dome žiadnym spôsobom, naopak, má za to, že títo boli zvýhodnení na úkor vlastníka nebytových priestorov, ktorým je sám žalobca. K tomu žalovaný poukazuje na svoje vyjadrenie z napadnutého rozhodnutia, kde vo vzťahu k porušeniu ust. § 17 ods. 4 písm.

e) zákona o tepelnej energetike konštatoval, že v danom prípade došlo k jednoznačnému pochybeniu zo strany žalobcu, ktorý porušil povinnosť rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania, keď konal v rozpore s § 9 ods. 1 a 2 vyhlášky, nakoľko nerozdělil správne náklady na prípravu teplej úžitkovej vody na základnú zložku a spotrebnú zložku, pretože základná zložka nebola rozpočítaná medzi konečných

spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania. Základná zložka bola rozpočítaná len medzi konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytu (len pre byty) a nie aj pre nebytové priestory. Pri tomto porušení neobstojí ani námietka žalobcu o špecifickosti a zložitosti rozpočítavania, nakoľko tu nebol problém s rôznymi druhmi meracích prístrojov, ako pri druhom porušení (ust. § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike). Čo sa týka zvýhodnenia vlastníkov bytov oproti žalobcovi, ako vlastníkov nebytových priestorov, žalovaný zohľadnil následok protiprávneho konania, ktorým bolo v danom prípade ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov. Toto tvrdenie je správne prinajmenšom vo vzťahu k porušeniu § 17 ods. 4 písm. e) zákona o tepelnej energetike, nakoľko sám žalobca poskytol v správnom konaní žalovanému ako dôkaz rozdelenie vyúčtovania TÚV za rok 2013 medzi byty a nebytové priestory na základe vyhlášky, ako aj ním zrealizované vyúčtovanie TÚV za rok 2013. Z tohto podkladu je zrejmé, že keby sa uplatnil postup vyúčtovania TÚV podľa vyhlášky, náklady na TÚV pre byty by boli vo výške 52.649,70 € a pre nebytové priestory vo výške 252,98 €. Naproti tomu vyúčtovanie realizované účastníkom konania predstavovalo náklady TÚV pre byty v hodnote až 52.702,93 € a pre nebytové priestory len 199,75 €. V danom prípade teda došlo k poškodeniu vlastníkov bytov o sumu 53,23 €, nakoľko ak by účastník konania postupoval pri vyúčtovaní v zmysle vyhlášky, o túto sumu by platili koneční spotrebiteľia - vlastníci bytov menej. Ďalej žalobca poskytol rozdelenie vyúčtovania ústredného kúrenia za rok 2013, ktorým porušil ust. § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike s tým, že žalovaný mu v napadnutom rozhodnutí vyvrátil jeho tvrdenia ohľadne zvýhodnenia konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov nasledujúcim spôsobom. K porušeniu ust. § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike žalobca poskytol v prílohe svojho odvolania tri verzie výpočtu, resp. možnosti vyúčtovania. V prvom prípade - verzia 1 - aplikoval na vyúčtovanie § 7 ods. 4 vyhlášky, ktorý mohol použiť len pre prípady, ak konečný spotrebiteľ nemá zapojené poměrové rozdeľovače tepla alebo určené meradlo tepla, alebo odmietol umožniť vykonať ich odčítanie, alebo neoprávnene do nich zasahoval, čím spôsobil ich nesprávnu funkciu, alebo ich poškodil. V tejto situácii sa konečnému spotrebiteľovi určí spotrebná zložka ako súčin 1,5 násobku priemeru spotrebnej zložky na meter štvorcový vypočítaný z podlahovej plochy všetkých vykurovaných bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov a podlahovej plochy vykurovaného bytu, nebytového priestoru a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa. Už z konštrukcie predmetného ustanovenia je evidentné, že sa aplikuje ako sankčný mechanizmus pre prípady, keď si konečný spotrebiteľ nesplnil určitú povinnosť vo vzťahu k odberateľovi, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi (nemá zapojené poměrové rozdeľovače tepla alebo určené meradlo tepla, alebo odmietol umožniť vykonať ich odčítanie, alebo neoprávnene do nich zasahoval, čím spôsobil ich nesprávnu funkciu, alebo ich poškodil). Na základe týchto skutočností sa žalovaný nestotožnil s takouto alternatívou vyúčtovania tepla na vykurovanie, nakoľko ju považuje za absolútne neprijateľnú a nelogickú pre porovnávanie sumy, ktorú koneční spotrebiteľia mali ušetriť z dôvodu iného spôsobu realizácie vyúčtovania za rok 2013 vo vyššie uvedenom bytovom dome. Verziu č. 2 vyúčtovania predstavuje riešenie na základe stanoviska ÚRSO, kde sa už žalovaný vyjadril, že nezabezpečenie buď poměrových rozdeľovačov tepla pre všetkých konečných spotrebiteľov, alebo určených meradiel pre všetkých konečných spotrebiteľov predstavuje taký nedostatok, ktorý mal za následok nesprávne rozpočítanie množstva dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania, a preto žalovaný na stanovisko ÚRSO v tejto časti nemohol prihliadať. Napokon žalobca ponúkol v prílohe svojho odvolania svoj vlastný, tretí spôsob rozpočítavania, avšak k tomuto žalovaný

správny orgán nevedel a ani nemohol vedieť zaujať relevantné objektívne stanovisko z hľadiska možného ohrozenia ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov, nakoľko predmetný údaj z vyššie uvedených dôvodov nemal s čím porovnať (verzia č.1 sa ukázala ako sankcia pre konečných spotrebiteľov, ktorí porušili určitú povinnosť v súvislosti s poměrovými rozdeľovačmi tepla alebo určeným meradlom a verzia č. 2 predstavuje len odporúčanie pracovníka URSO - p. ..., ktoré však nie je právne záväzné, naopak slúži len ako približný a nepresný návod, ktorý však vychádza z nedodržania povinnosti žalobcu zabezpečiť u konečného spotrebiteľa buď systém určených meradiel, alebo poměrových rozdeľovačov tepla). 1“ V odkaze 1 žalovaný podotkol, že „aj samotné URSO v úvode svojho vyjadrenia poukázalo na nesprávny postup žalobcu, ako koncového odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi, keď nezabezpečil jednotný systém meradiel, tzn. buď zavedenie určených meradiel v celom objekte rozpočítavania, alebo aplikáciu systému podľa poměrových rozdeľovačov tepla, opäť v celom objekte rozpočítavania. Žalobca teda sám vytvoril, resp. udržiaval také podmienky v predmetnom bytovom dome, v ktorých nebolo objektívne možné vykonať rozpočítavanie v súlade s pravidlami vyhlášky, čo malo za následok jeho sankcionovanie zo strany žalovaného podľa § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike.“ Žalovaný ďalej uviedol, že: „V dôsledku týchto skutočností sa žalovaný nestotožnil s vyjadrením žalobcu v odvolaní, aby žalovaný vzal do úvahy špecifickosť a zložitosť rozpočítavania nákladov na predmetnom bytovom dome, ako aj skutočnosť, že neboli poškodení koneční spotrebiteľia. Ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov totižto spočívalo aj v tom, že pokiaľ žalobca nerešpektoval príslušné ustanovenia zákona o tepelnej energetike a predmetnej vyhlášky, vytváral stav právnej neistoty a možnosti uplatnenia svojvôle zo svojej strany. Poškodenými v dôsledku takéhoto konania mohli byť znova len koneční spotrebiteľia, ktorí si nemali ako právne relevantným spôsobom preveriť správnosť rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla (absencia pravidiel rozpočítavania podľa vyhlášky na úkor svojvôle žalobcu). Predmetný argument žalovaný tiež spája s nemožnosťou akceptácie tretej verzie rozdelenia vyúčtovania nákladov na ústredné kúrenie za rok 2013 v predmetnom bytovom dome, nakoľko toto nielenže, ako žalovaný vyššie zdôvodnil, nie je s čím porovnať, ale ani samo o sebe toto rozpočítanie nemá právny základ v relevantnej právnej úprave, t.j. ani v zákone o tepelnej energetike, ani v naň nadväzujúcej vyhláške. Žalovaný odmietol argument žalobcu týkajúci sa možnosti určenia vlastných pravidiel rozpočítavania podľa § 7 ods. 10 a § 9 ods. 8 vyhlášky už v odvolacom konaní a trvá na ňom aj naďalej. Pravdou je, že vyhláška takúto situáciu umožňuje, avšak len za splnenia jednej podmienky. Touto podmienkou je dohoda vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Odkaz č. 7 pri ust. § 7 ods. 10 ako aj pri ust. § 9 ods. 8 vyhlášky odkazuje na § 14 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ktorý upravuje práve účasť vlastníka bytu alebo nebytového priestoru na správe domu a na schôdzi vlastníkov hlasovaním rozhodovať o všetkých veciach, týkajúcich sa správy domu a spôsob prijímania rozhodnutí na schôdzi vlastníkov. Žalovanému však nebolo v správnom konaní predložené žiadne rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ..., ktoré by obsahovalo dohodu o inom spôsobe rozpočítavania množstva dodaného tepla na vykurovanie, ako upravuje § 7 vyhlášky, ani dohodu o inom spôsobe rozpočítavania množstva dodaného tepla na prípravu teplej úžitkovej vody, ako upravuje § 9 vyhlášky. Z tohto dôvodu žalovaný zastáva názor, že žalobca mal postupovať pri

vyúčtovani množstva tepla dodaného na vykurovanie ako aj množstva tepla na prípravu teplej úžitkovej vody v zmysle predmetných ustanovení vyhlášky. Žalovaný považuje za zavádzajúce tvrdenie žalobcu, že ÚRSO vo svojom stanovisku jednoznačne konstatovalo, že žalobca v pôvodnom rozúčtovaní nákladov nepoškodil konečného spotrebiteľa. Žalovaný už vyššie poukázal na skutočnosť, že zo stanoviska ÚRSO v prvom rade vyplýva nesúlad skutočného stavu so stavom požadovaným príslušnými právnymi predpismi. ÚRSO evidentne vytýkalo žalobcovi, že v zákone je výslovne stanovená alternatíva dvoch možných technických riešení merania tepla v objekte rozpočítavania u konečného spotrebiteľa. Vyhláška preto ustanovila postup rozpočítavania pre prípad zapojených určených meradiel u všetkých konečných spotrebiteľov alebo poměrových rozdeľovačov (tepla) vykurovacích nákladov u všetkých konečných spotrebiteľov, prípadne spôsob rozpočítavania bez týchto meracích prístrojov. Podstata porušenia povinnosti rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania pramení z nedodržania ust. § 7 ods. 1 prvej vety vyhlášky, podľa ktorého ak sú v objekte rozpočítavania zapojené pomerné rozdeľovače tepla rovnakého typu alebo určené meradlá tepla rovnakej triedy presnosti na meranie množstva tepla u konečných spotrebiteľov, náklady na množstvo dodaného tepla na vykurovanie sa rozdeľujú na základnú zložku a spotrebnú zložku. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi je povinný zabezpečiť, aby v objekte rozpočítavania - v dotknutom bytovom dome bol zapojený buď jeden (poměrové rozdeľovače tepla) alebo druhý druh meracích prístrojov (určené meradlá). S inou alternatívou totižto vyhláška ani nepočíta, a preto je nevyhnutné tento predpoklad zo strany zodpovedného subjektu - žalobcu splniť. Neobstojí pritom ani námietka žalobcu, že v predmetnom bytovom dome nastáva špecifický prípad, ktorého riešenie neobsahuje vyhláška, nakoľko žalovaný vyhodnotil toto tvrdenie ako právne irelevantné. Bolo povinnosťou žalobcu prispôsobiť skutočný stav takým spôsobom, aby tento zodpovedal zákonu o tepelnej energetike a naň nadväzujúcej vyhláške, čo v danom prípade nebolo dodržané. Preto žalovaný právne kvalifikoval uvedený skutkový stav ako porušenie povinnosti koncového odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode konečnému spotrebiteľovi rozpočítavať množstvo tepla v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania a porušenie povinnosti odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania.“

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného, ktoré mu súd doručil dňa 09.10.2017, už nevyjadril, a teda nevyužil právo na svoju repliku k vyjadreniu žalovaného.

5. Súd v konaní podľa ust. § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. o Správnom súdnom poriadku (ďalej len „SSP“), po preskúmaní rozhodnutia žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, po oboznámení sa s administratívnymi spismi správnych orgánov, za dodržania postupu podľa ust. § 105 ods. 1 písm. a) a c) a § 107 ods. 2 SSP, dospel k záveru, že žalobe žalobcu nemožno priznať úspech z ďalej uvedených dôvodov.

6. Podľa ust. § 2 písm. e) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike (ďalej len „zákon“) na účely tohto zákona sa rozumie odberateľom koncový odberateľ alebo fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá dodané teplo využíva na rozvod tepla.

Podľa ust. § 2 písm. f) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie konečným spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá teplo rozpočítané koncovým

odberateľom alebo fyzickou osobou alebo právnickou osobou, ktorá vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. c) využíva výlučne na vlastnú spotrebu.

Podľa ust. § 2 písm. s) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie koncovými odberateľom odberateľ, ktorý dodané teplo využíva na vlastnú spotrebu alebo dodané teplo rozpočítava konečným spotrebiteľom.

Podľa ust. § 17 ods. 4 písm. e) citovaného zákona koncový odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode konečnému spotrebiteľovi a fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. c), sú povinní rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania.

Podľa ust. § 18 ods. 4 písm. d) citovaného zákona dodávateľ alebo odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi, je povinný rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania.

Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 Vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla v znení vyhlášky č. 358/2009 Z.z. (ďalej len „vyhláška“), ak sú v objekte rozpočítavania zapojené pomerové rozdeľovače tepla rovnakého typu alebo určené meradlá tepla rovnakej triedy presnosti na meranie množstva tepla u konečných spotrebiteľov, náklady na množstvo dodaného tepla na vykurovanie sa rozdelia na základnú zložku a spotrebnú zložku. Základná zložka tvorí 60 % a spotrebná zložka 40 % z celkových nákladov na dodané teplo na vykurovanie. Základná zložka sa rozpočítava konečným spotrebiteľom podľa podlahovej plochy bytu, nebytových priestorov a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa a priemeru základnej zložky na meter štvorcový vypočítaného z podlahovej plochy všetkých bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov v objekte rozpočítavania.

Podľa ust. 9 ods. 1 a 2 vyhlášky náklady na prípravu teplej úžitkovej vody na objekt rozpočítavania určené podľa § 4 ods. 3 a § 8 sa rozdelia na základnú zložku a spotrebnú zložku. Základná zložka tvorí 10 % a spotrebná zložka 90 % nákladov na prípravu teplej úžitkovej vody v objekte rozpočítavania. Základná zložka sa rozpočítava medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania, ak sú zabezpečené technické podmienky na odber teplej úžitkovej vody z centrálného rozvodu u konečného spotrebiteľa.

Podľa ust. § 10 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 5 písm. b) a ods. 6 písm. a) vyhlášky pri rozpočítavání množstva dodaného tepla na prípravu teplej úžitkovej vody a množstva dodaného tepla sa uvedú údaje podľa odsekov 2 až 6. Údaje o objekte rozpočítavania sú: podlahová plocha v metroch štvorcových alebo obostavaný objem v metroch kubických bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov v objekte rozpočítavania. Údaje o rozpočítavání množstva tepla na vykurovanie pre konečného spotrebiteľa sú: podlahová plocha (obostavaný objem) bytu, podlahová plocha (obostavaný objem) nebytového priestoru a spoluvlastnícky podiel na spoločných priestoroch (obostavaný objem) v metroch

štvorcových (v metroch kubických). Údaje o rozpočítavání množství tepla na přípravu teplej úžitkovej vody pre konečného spotrebiteľa sú: základná zložka nákladov na prípravu teplej úžitkovej vody vypočítaná na byt alebo nebytový priestor z celkových nákladov v eurách.

Podľa ust. § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike inšpekcia uloží za porušenie niektorej z povinností podľa § 17 ods. 3 a 4, § 18 ods. 4, 6 a 7, § 26 ods. 2 a § 33 ods. 3 pokutu od 16,50 eur do 3.300,- eur. Podľa § 35 ods. 2 citovaného zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania, mieru zavinenia a možné následky porušenia povinností. Pri opakovanom porušení možno pokutu zvýšiť až na dvojnásobok.

7. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel, a posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

8. Súd sa v žiadnom prípade nestotožňuje s názorom žalobcu, že žalovaný na právnu vec žalobcu nesprávne aplikoval ust. § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike. Naopak, má za to, že ako prvostupňový správny orgán, tak aj žalovaný v konaní postupoval správne, keď sankcionoval žalobcu pre porušenie ust. § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm.

d) zákona o tepelnej energetike a pokutu uložil v zmysle § 35 ods. 1 písm. c) tohto zákona s tým, že pri odôvodnení výšky pokuty zohľadnil, okrem iného, aj následok protiprávneho konania, ktorým bolo ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov. Nikde v rozhodnutí žalovaného žalovaný netvrdí, že by žalobca mal ohroziť ekonomické záujmy konečných spotrebiteľov - vlastníkov nebytových priestorov, ako to v žalobe tvrdí žalobca. Preto nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že jeho konaním nedošlo k poškodeniu vlastníkov bytov v dotknutom bytovom dome žiadnym spôsobom a že naopak, má za to, že títo boli zvýhodnení na úkor vlastníka nebytových priestorov, ktorým je sám žalobca, pretože vzhľadom na zistený skutkový stav je takéto tvrdenie žalobcu nelogické, a preto mylné. Vo vzťahu k porušeniu ust. § 17 ods. 4 písm. e) zákona o tepelnej energetike má súd za to, že v preskúvanom prípade došlo k jednoznačnému pochybeniu zo strany žalobcu, ktorý porušil povinnosť rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania, pretože konal v rozpore s ust. § 9 ods. 1 a 2 vyhlášky, ak správne nerozdelil náklady na prípravu teplej úžitkovej vody na základnú zložku a spotrebnú zložku, keďže základná zložka nebola rozpočítaná medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania. Základná zložka bola rozpočítaná len medzi konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytu (len pre byty) a nie aj pre nebytové priestory. Pri tomto porušení neobstojí ani námietka žalobcu o špecifickosti a zložitosti rozpočítavania, pretože tu nebol problém s rôznymi druhmi meračích prístrojov, ako pri druhom porušení (ust. § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike). Čo sa týka zvýhodnenia vlastníkov bytov oproti žalobcovi, ako vlastníkov nebytových priestorov, žalovaný zohľadnil následok protiprávneho konania, ktorým bolo v danom prípade ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov. Toto tvrdenie žalovaného je správne prinajmenšom vo vzťahu k porušeniu § 17 ods. 4 písm. e) zákona o tepelnej energetike, pretože sám žalobca poskytol v správnom konaní žalovanému ako dôkaz

rozdelenie vyúčtovania TÚV za rok 2013 medzi byty a nebytové priestory na základe vyhlášky, ako aj ním zrealizované vyúčtovanie TÚV za rok 2013. Z tohto podkladu vyplýva, že ak by sa uplatnil postup vyúčtovania TÚV podľa vyhlášky, náklady na TÚV pre byty by boli vo výške 52.649,70 eur a pre nebytové priestory vo výške 252,98 eur. Naproti tomu žalobca rozpočítal náklady až v sume 52.702,93 eur pre byty a pre nebytové priestory len 199,75 eur. V danom prípade teda jednoznačne došlo k poškodeniu vlastníkov bytov o sumu 53,23 eur. Pretože ak by žalobca postupoval pri vyúčtovaní v zmysle vyhlášky, o túto sumu by platili koneční spotrebiteľia - vlastníci bytov menej. Jedine toto je logické tvrdenie žalovaného oproti nelogickému tvrdeniu žalobcu. Preto aj túto nelogickú námietku žalobcu súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

9. Súd zhodne so žalovaným uvádza, že aj samotný Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚRSO“) v úvode svojho vyjadrenia, na ktoré sa žalobca odvoláva, poukázal na nesprávny postup žalobcu, ako koncového odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi, keď nezabezpečil jednotný systém meradiel, tzn. buď zavedenie určených meradiel v celom objekte rozpočítavania, alebo aplikáciu systému podľa poměrových rozdeľovačov tepla, opäť v celom objekte rozpočítavania. Žalobca teda sám vytvoril, resp. udržiaval také podmienky v predmetnom bytovom dome, v ktorých nebolo objektívne možné vykonať rozpočítavanie v súlade s pravidlami vyhlášky, čo malo za následok jeho sankcionovanie zo strany žalovaného za porušenie ust. § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike podľa ust. § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike s prihliadnutím na ods. 2 uvedeného zákonného ustanovenia.

10. Žalovaný v žalovanom rozhodnutí poukázal aj na skutočnosť, že zo stanoviska ÚRSO v prvom rade vyplýva nesúlad skutočného stavu so stavom požadovaným príslušnými právnymi predpismi. ÚRSO evidentne vytýkal žalobcovi, že v zákone je výslovne stanovená alternatíva dvoch možných technických riešení merania tepla v objekte rozpočítavania u konečného spotrebiteľa. Vyhláška preto ustanovila postup rozpočítavania pre prípad zapojených určených meradiel u všetkých konečných spotrebiteľov alebo poměrových rozdeľovačov (tepla) vykurovacích nákladov u všetkých konečných spotrebiteľov, prípadne spôsob rozpočítavania bez týchto meracích prístrojov. Podstata porušenia povinnosti rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania pramení z nedodržania ust. § 7 ods. 1 prvej vety vyhlášky, podľa ktorého ak sú v objekte rozpočítavania zapojené pomerné rozdeľovače tepla rovnakého typu alebo určené meradlá tepla rovnakej triedy presnosti na meranie množstva tepla u konečných spotrebiteľov, náklady na množstvo dodaného tepla na vykurovanie sa rozdelia na základnú zložku a spotrebnú zložku. Súd preto považuje za mylné tvrdenie žalobcu, že ÚRSO vo svojom stanovisku jednoznačne konštatoval, že žalobca v pôvodnom rozúčtovaní nákladov nepoškodil konečného spotrebiteľa, a preto aj túto námietku žalobcu súd považuje za nedôvodnú.

11. Súd vyhodnotil dôvody žaloby vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného ako nedôvodné po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a administratívneho spisu žalovaného a stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí žalovaného, ktoré sú podrobne a precízne vyargumentované a formulované, pričom reagujú na jednotlivé odvolacie námietky žalobcu, ktoré sú v podstate zhodné s jednotlivými bodmi žaloby a sú vyčerpávajúce. Preto na základe vyššie uvedeného skutkového stavu a právneho hodnotenia

tohto skutkového stavu, pokiaľ ide o žalobné dôvody žalobcu, súd uzatvára, že nevidí v nich dôvod na to, aby bolo rozhodnutie žalovaného a prípadne aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu ako nezákonné zrušené, pretože žalovaný okrem toho, že dospel k správnym skutkovým zisteniam a k správne právnemu posúdeniu veci, popísal vo svojich rozhodnutiach dostatočne zodpovedne aj skutkový stav veci, na ktorý aplikoval príslušné zákonné ustanovenia. Žalovaný v rámci odvolacieho konania preskúmal prvostupňové rozhodnutie, pričom podľa názoru súdu správne konštatoval, že tak ako je koncipované, je aktom vecne správne vyvodeným, zachovávajúcim zásady správneho konania. Žalobca preto nemohol byť napadnutým rozhodnutím ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

12. Súd preto z uvedených dôvodov, aplikujúc na žalovaným zistený skutkový stav zásady súdneho konania o úlohe a účele súdneho konania, ako aj príslušné ustanovenia SSP, nezistiac vady žalovaného rozhodnutia v zmysle ust. § 195 SSP, nemá pochybnosti o skutkových zisteniach a o žalovaným vykonaných dôkazoch a má za to, že správne orgány oboch stupňov presne a úplne zistili skutočný stav veci, postupovali v súlade s ust. § 3 ods. 5, § 32 ods. 1 a § 46 Správneho poriadku, vykonali dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre posúdenie veci žalobcu, svoje rozhodnutia dostatočne logicky a aj presvedčivo odôvodnili, čím boli splnené hmotnoprávne i procesnoprávne predpoklady pre vydanie rozhodnutia, ktoré súd považuje za zrozumiteľné, dostatočne odôvodnené a obsahujúce všetky predpísané náležitosti podľa Správneho poriadku. Súd v tejto spojitosti zdôrazňuje, že treba vziať do úvahy aj skutočnosť, že správny súd „nie je súdom skutkovým“ ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy a tieto právne otázky žalobca výslovne namietal, avšak si ich mylne a najmä subjektívne vo svoj vlastný prospech a v neprospech vlastníkov bytov vykladal.

13. Pre úplnosť súd uvádza, že uloženie pokuty sa uskutočnilo v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správne orgány v zákonom stanovených limitoch, hraniciach uplatnili svoju právomoc a určili výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy bolo v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia), bolo aj náležité zdôvodnené. Správne orgány svoju diskrečnú právomoc použili v rámci zákonného rámca, z tohto rámca nijakým spôsobom nevybočili, inštitút správnej úvahy nezneužili, svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom zdôvodnili, a preto aj správna úvaha pri výške a druhu pokuty bola použitá v súlade so zákonom.

14. Preto z vyššie uvedených dôvodov súd uzatvára, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného uvedené v záhlaví tohto rozsudku bolo podľa názoru súdu vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi uvedenými v bode 6 tohto rozsudku a na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Žalobca v žalobe neuviedol také skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť priebeh správneho konania v predmetnej veci. Námietky žalobcu nemajú vplyv na posúdenie jeho zodpovednosti za zistené protiprávne konanie, nemiajú skutkové okolnosti, právne posúdenie veci, a preto nie sú dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného tak, ako sa toho domáha žalobca.

15. Preto súd z uvedených dôvodov podľa ust. § 190 SSP žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

16. Neúspešnému účastníkovi konania, ktorým bol žalobca, súd právo na náhradu trov konania nepriznal v súlade s ust. § 167 ods. 1 SSP a keďže žalovaný si právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 168 SSP neuplatnil, súd vyslovil vo výroku svojho rozsudku, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznáva.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajskom súde v Košiciach v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania.

Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

V Košiciach dňa 28. júna 2018

JUDr. Milan Konček
predseda senátu
(sudca spravodajca)

JUDr. Eva Baranová
členka senátu

JUDr. Valéria Mihalčinová
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: ...